

Sacramentsdag C

**"Geeft gij hun maar te eten." –
Allen aten tot ze verzadigd waren. (Lc 9,13.17)**

Van leven naar eucharistie

De diepste verlangens die in een mens leven, de meest dringende behoeften die hem bezighouden, vinden slechts een gewenst antwoord, als deze mens zich vooraf reeds enigszins heeft afgestemd op de concrete vervulling van zijn betrachtingen. Wanneer mensen zich enggeestig vastklampen aan hun kleins menselijke opvattingen en enkel technische oplossingen aanvaarden, en wanneer zij geen plaats hebben voor enige hoop, blijven zij opgesloten in hun problemen. Zij moeten leren afstand doen van zichzelf en zich in vertrouwen overgeven aan wie hen redden kan.

Eerste lezing

Genesis 14,18-20

In die dagen bood Melchisedek, de koning van Salem, Abraham brood en wijn aan. Daar hij priester was van de Allerhoogste God, zegende hij hem met deze woorden: Gezegend zij Abraham door de Allerhoogste God, die de hemel en de aarde gemaakt heeft, en gezegend zij de Allerhoogste God die uw vijand aan u heeft overgeleverd! En Abraham gaf hem van alles een tiende deel.

Tweede lezing

I Korintiërs 11,23-26

Broeders en zusters, zelf heb ik van de Heer de overlevering ontvangen die ik u op mijn beurt heb doorgegeven: dat de Heer Jezus in de nacht waarin Hij werd overgeleverd brood nam en na gedankt te hebben het brak en zei: "Dit is mijn lichaam voor u. Doet dit tot mijn gedachtenis." Zo ook nam Hij na de maaltijd de beker met de woorden: "Deze beker

is het nieuwe verbond in mijn bloed. Doet dit elke keer dat gij hem drinkt tot mijn gedachtenis." Telkens als gij dit brood eet en de beker drinkt verkondigt gij de dood des Heren totdat Hij wederkomt.

Evangelie

Lucas 9,11b-17

In die tijd sprak Jezus tot de menigte over het Rijk Gods; en wie genezing nodig hadden genas Hij. Toen de dag ten einde begon te lopen kwamen de twaalf naar Hem toe en zeiden: "Stuur de mensen weg; dan kunnen ze naar de dorpen en gehuchten in de omtrek gaan om daar onderdak te vinden, want hier zijn we op een eenzame plek." Maar Hij antwoordde: "Geeft gij hun maar te eten." "Wij hebben niet meer dan vijf broden en twee vissen, zeiden ze; of we zouden voor al dat volk eten moeten gaan kopen." Er waren naar schatting wel vijfduizend mannen. Hij gelastte nu zijn leerlingen: "Laat ze gaan zitten in groepen van ongeveer vijftig." Dat deden ze en ze lieten allen plaatsnemen. Daarop nam Hij de vijf broden en de twee vissen, sloeg de ogen ten hemel, sprak er de zegen over uit, brak ze en gaf ze aan zijn leerlingen om ze aan de menigte voor te zetten. Allen aten tot ze verzadigd waren en wat zij overhielden haalde men op, twaalf korven met brokken.

Van eucharistie naar leven

Een klein stukje brood en een dronk wijn lijkt wel heel weinig om de immense honger van de wereld te stillen. De Messias zelf, die zijn volk verzamelt en voedt, is er echter met zijn kracht in aanwezig. Wij moeten met geloof de overvloed van leven, die Christus ons offert in de Eucharistie in ons opnemen zonder al te veel op onze eigen krachten te steunen. Zoals de apostelen bij de broodvermenigvuldiging zijn wij nu voor onze broeders en zusters "de uitdelers van Gods geheimen" (I Kor. 4,1).